

การศึกษาความสามารถการรองรับการท่องเที่ยวทางทะเล บริเวณเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาชายฝั่งของประเทศไทย การให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นโครงการนำร่องในการพัฒนาระบบนิเวศน์ชายฝั่งทะเล เพื่อเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยว การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางการท่องเที่ยวของเกาะพะงัน (2) อธิบายการจัดการการท่องเที่ยวทางทะเลของเกาะพะงัน (3) แนวทางของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อประโยชน์ที่ยั่งยืนทางการท่องเที่ยว (4) สร้างความตระหนักที่มีต่อส่วนรวม ทั้งการใช้ประโยชน์จากพื้นที่อาศัย และผลกระทบ สำหรับการอาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง

ผลสรุปจากการศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. ชายหาด น้ำทะเลที่ใสสะอาด ปะการัง ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ตรงเทือกเขาใจกลางของเกาะพะงัน เป็นปัจจัยหลักที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวที่เกาะพะงัน ในขณะที่การท่องเที่ยว การพัฒนาโดยรวม และมลพิษ เมื่อเปรียบเทียบกับเกาะสมุยซึ่งเป็นเกาะใกล้เคียง ถือได้ว่ายังมีน้อยกว่าเกาะสมุยมาก แต่ในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงเร็วมาก และเป็นโอกาสเริ่มต้นของเกาะพะงันสำหรับการท่องเที่ยวในอนาคต
2. ชายหาดส่วนใหญ่ ที่ใช้ประโยชน์ได้ทางการท่องเที่ยวของเกาะพะงัน จะตั้งอยู่ทางชายฝั่งตอนใต้ของเกาะ ทางเหนือของเกาะมีอ่าวสองอ่าว บริเวณ โฉลกหล้า ซึ่งมีชายหาดเล็กเหมาะสำหรับการท่องเที่ยว และยังมีชายหาด ทางตะวันออก ของเกาะพะงัน ที่เหมาะกับการท่องเที่ยว แต่จะจะถูกคลื่นทะเล และลมพายุพัด ในช่วงมรสุม
3. เกาะพะงันยังมี แหล่งปะการัง ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งแนวปะการังที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะ น้ำทะเลใสสะอาดเหมาะแก่นักดำน้ำ นอกจากนี้ยังมีแนวปะการังที่ อ่าวแม่หาด ซึ่งแนวปะการังบริเวณนี้ ได้ถูกทำลายอย่างหนักในอดีต แต่อย่างไรก็ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. สภาพการท่องเที่ยวของเกาะพะงันมีลักษณะใกล้เคียงกับเกาะสมุย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวแบบประหยัด แต่จะใช้เวลาพักอยู่ในเกาะพะงันเป็นเวลานาน อย่างน้อย หนึ่งเดือน หรือมากกว่า เนื่องจากค่าครองชีพที่ถูก จากข้อมูลการสัมภาษณ์ของเจ้าของธุรกิจที่พักแบบบังกะโล ได้ให้ความเห็นว่า มีนักท่องเที่ยว เดินทางต่อมาจากเกาะสมุย เกาะเต่า ซึ่งเป็นเกาะใกล้เคียงมาพักที่เกาะพะงัน และที่พักระยะเต็มในช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์
5. การกำจัดขยะ น้ำเสียและสิ่งปฏิกูล โดยเฉพาะ ขวดแก้ว ซึ่งถือเป็นปัญหาหลัก และอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในอนาคต อีกทั้งการขยายตัวของอาคารก่อสร้าง ที่พักในเกาะพะงัน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวมของเกาะพะงัน
6. ผู้นำท้องถิ่นของเกาะพะงัน ไม่ได้ต้องการเห็นเกาะพะงัน เปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบเดียวกับเกาะสมุย แต่ต้องการให้เกาะพะงันเป็นเกาะที่อุดมไปด้วยความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ แต่ความขัดแย้งในกลุ่มของผู้นำในเรื่องนี้ยังมีอยู่ ตัวอย่างเช่น การเสนอให้มีการทำถนน ไปยังหาดรีน การถกเถียงกันถึงเรื่องผลได้ผลเสียยังคงดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง จุดอ่อนของ กฎ ระเบียบ ของการบริหารจัดการ ทั้งฝ่ายรัฐ และ เอกชน อาจจะนำมาซึ่งผลเสีย และส่งผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยวในที่สุด
7. การท่องเที่ยวทางทะเล ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ที่มีผลกระทบน้อยในการปฏิบัติ วิธีการจัดการ และการนำไปสู่การปฏิบัติถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพัฒนาเกาะพะงัน
8. การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และเพิ่มความหลากหลายทางการท่องเที่ยว ถือเป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ควรมีการจัดการ และการรักษา อุทยานแห่งชาติ และการกำหนดกฎ ระเบียบทางการท่องเที่ยว สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีและสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก่อนมีการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ควรจะมีการพิจารณา ถึงกฎ ระเบียบที่จะนำมาใช้ เพื่อการบริหารจัดการ อย่างเหมาะสม เพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่ จะมีความเห็นใกล้เคียงกันคือ การที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์นั้น จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม และ ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ การบริหารจัดการ และคัดเลือกบุคคลที่มีศักยภาพในหลากหลายสาขาอาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ภายใต้การบริหารของรัฐบาล เช่น การพัฒนาและการจัดการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว วิธีการในการวางแผนและการให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรในระดับต่าง ๆ ที่จะช่วยกันนำเสนอรูปแบบและวิธีการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับจากแหล่งท่องเที่ยว ผู้ชุมชน รัฐบาลจะต้องชี้แจง เรื่อง การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

The study on carrying capacity of marine tourism, Koh Pha-Ngan, Changwat Suratthani is one component in a coastal resource management planning project in Thailand. The focus of the research is on Koh Pha-Ngan in Suratthani of southern part of Thailand which is the site of a pioneering to integrate sector management of coastal natural resources as a contribution to enhance sustainable socio-economic development of the region. The objectives of the research are to (1) study a profile of nature-based tourists; (2) describe of the marine tourism setting at Koh Pha-Ngan; (3) guideline a further development on an effective and implementable utilization which leads to sustainable benefits; (4) Heighten public awareness of trends in living coastal resources depletion and impacts of tourism development.

The results of the study are summarized as follows:

1. Koh Pha-Ngan's major tourist attractions are its beaches, clear water and coral reefs. The island is less densely populated than Koh Samui and still contains relatively good forest cover along the central mountains. Tourism volume and development are several years behind compared to Koh Samui but have also increased at a rapid pace during the past five years. The island appears to be at the beginning stages of a large scale tourism development.
2. Most of Koh Pha-Ngan's beaches are presently receiving tourism use which is located along the south of the island. The north of the island at Chalok Lam consists of two relatively isolated bays with small tourist beaches, and the east of Koh Pha-Ngan consists of several bays with attractive beaches but pounded by storms during the northeast monsoon season.
3. Koh Pha-Ngan has several coral reefs with good tourism potential. One of the better reefs is located along the south and stretches. The water is clear and the reef is suitable for both diving and snorkeling. Another reef with a good tourism potential is located at Ao Mae-Hat although this reef sustained substantial damage in the past, it remains one of the most attractive in Suratthani Province.
4. The character of tourism is strikingly similar to Koh Samui ten years ago. Most visitors are of the low-budget type. Foreigners will often spend their time for one month or more on the island because of its inexpensive food and accommodations. Based on interviews at the island's bungalows, there appears to be an overflow of tourists to Koh Pha-Ngan from Koh Samui, Koh Tao, consisting mostly of low budget tourists who find the accommodations. According to a local source, all bungalows are filled to maximum capacity during December to February.
5. The solid waste disposal, especially of glass bottles, is a major problem. This could develop into a major tourism problem as construction of tourist facilities expends by driving away tourists, the vast majority of whom come to the islands for their pristine waters and beaches.

6. The local leaders of Koh Pha-Ngan are adamant that they do not want to follow development patterns similar to those at Koh Samui, wishing to keep Koh Pha-Ngan more natural. Nonetheless, there are considerable differences among them concerning acceptable development. An example is development of a proposed road to Hat Rin, intense debate has been going on with proponents saying the road will help provide basic services to tourists while opponents charge the road which will bring an unwanted increase in development. There is a general agreement about lacking of local administration and technical capabilities in both the public and private sectors which has become major reason for the absence of significant progress on tourism issues.
7. The Marine tourism is an alternative to sustainable tourism on low impact practices, the role of environmental management, and interpretation as a key aspect of Koh Pha-Ngan.
8. Improving the quality and variety of tourist activities and interpretative programs is the task of Tourism Authority of Thailand (TAT) to archive its main tourism goal. In addition to conserving and managing the established national parks, the tourism policy also includes the inventory and monitoring of new sites. However, before promoting a new site, the policy has to consider whether or not it has the ability to manage the area properly for sustainability in the tourist industry.

Recommendations

As in all studies, efficient and equitable management for tourism is to ensure benefits from the promotion of tourism will belong to the people. The Royal Thai Government would be responsible for recruiting experts in various fields. For example; appropriate development and conservation of tourism resources; integrating local people into tourism development; and methods and applications of tourism management planning with emphasis on resource management. Significant input should be sought from organization participating in the proposed pilot project on appropriate tourism development. To promote wider distribution of tourism benefits to local people by developing mechanisms for supplying of local agricultural products for the tourism industry. The Government needs to declare "Sustainable tourism" as one of the priority items on the national agenda so that those in the tourism business as well as the relevant government agencies can join their efforts in the conservation of tourism resources for sustainable use in the future.